ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έκτο τμήμα)
της 13ης Φεβρουαρίου 1992 *

Στην υπόθεση C-105/90,

Goldstar Co. Ltd, Σεούλ (Νότιος Κορέα), εκπροσωπούμενη από τον Maurice Byrne, δικηγόρο, επικουρούμενο από τον S. O. Spinks, του δικηγορικού γραφείου Coudert Frères στις Βρυξέλλες, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Arendt & Medernach, 4, avenue Marie-Thérèse,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπουμένου από τους Hans-Jürgen Lambers, διευθυντή της Νομικής Υπηρεσίας, και Erich H. Stein, νομικό σύμβουλο, επικουρούμενους από τον Hans-Jürgen Rabe, του δικηγορικού γραφείου Schön και Pflüger, που εδρεύει στο Αμβούργο και τις Βρυξέλλες, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Jörg Käser, επικεφαλής της Διευθύνσεως Νομικών Υποθέσεων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, 100, boulevard Konrad-Adenauer, Kirchberg,

καθού,

υποστηριζομένου από την

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Eric White, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Roberto Hayder, εκπρόσωπο της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

παρεμβαίνουσα,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

και από την

Committee of Mechoptronics Producers and Connected Technologies, ένωση ολλανδικού δικαίου, με έδρα το Eindhoven (Κάτω Χώρες), εκπροσωπούμενη από τους Dietrich Ehle και Volker Schiller, δικηγόρους Κολωνίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο Loesch και Wolter, 81, rue Zithe,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 112/90 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1990, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές συσκευών αναπαραγωγής του ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας και Δημοκρατίας της Κορέας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 13, σ. 21),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα),

συγκείμενο από τους F. A. Schockweiler, πρόεδρο τμήματος, P. J. G. Kapteyn και G. F. Mancini, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven
γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας,

έχοντας υπόψη την έκθεση ακροατηρίου,

αφού άκουσε τις αγορεύσεις των διαδίκων κατά τη συνεδρίαση της 25ης Σεπτεμβρίου 1991,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 14ης Νοεμβρίου 1991,

εκδίδει την παρούσα

Απόφαση

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Απριλίου 1990, η εταιρία Goldstar Co. Ltd, με έδρα τη Σεούλ, ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 112/90 του Συμβουλίου, της 16ης Ιανουαρίου 1990, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ορισμένων συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ καταγωγής Ιαπωνίας και Δημοκρατίας της Κορέας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 13, σ. 21), καθόσον αυτός αφορά την προσφεύγουσα εταιρία.

2 Η εταιρία Goldstar ανήκει στον νοτιοκορεατικό όμιλο Lucky Goldstar και κατασκευάζει ηλεκτρικά και ηλεκτρονικά προϊόντα που προορίζονται τόσο για την κορεατική αγορά όσο και για το εξωτερικό. Τον Ιούνιο του 1987, μια ένωση ευρωπαίων κατασκευαστών συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ, η Committee of Mechoptronics Producers and Connected Technologies (στο εξής: Compact) κατέθεσε ενώπιον της Επιτροπής καταγγελία κατά της Goldstar κατηγορώντας την ότι πωλούσε τα εν λόγω προϊόντα εντός της Κοινότητας σε τιμές ντάμπινγκ.

3 Η διαδικασία αντιντάμπινγκ την οποία κίνησε η Επιτροπή βάσει του κανονισμού (ΕΟΚ) 2423/88 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 1988, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 209, σ. 1, στο εξής: βασικός κανονισμός), είχε καταρχάς ως αποτέλεσμα να επιβληθεί στην Goldstar προσωρινός δασμός αντιντάμπινγκ ύψους 32,5 % της καθαρής τιμής ελεύθερο στα κοινοτικά σύνορα προ της επιβολής τελωνειακού δασμού. Στη συνέχεια το Συμβούλιο, κατόπιν προτάσεως της Επιτροπής, καθόρισε το ύψος του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ σε 26,1 %, με τον κανονισμό του 112/90, κατά του οποίου η Goldstar άσκησε την παρούσα προσφυγή.

4 Η αφορώσα τις πρακτικές ντάμπινγκ έρευνα κάλυψε την περίοδο μεταξύ 1ης Ιουνίου 1986 και 31ης Μαΐου 1987 (στο εξής: περίοδος αναφοράς), διάστημα κατά το οποίο η Goldstar πώλησε στην Κορέα και εντός της Κοινότητας πέντε τύπους συσκευών αναπαραγωγής ήχου με σύστημα οπτικής ανάγνωσης με ακτίνες λέιζερ (στο εξής: CDP). Πρόκειται, πρώτον, για τα μοντέλα GCD 613 και GCD 616, που διατίθενται στην Κορέα με το εμπορικό σήμα της ίδιας της Goldstar και τα οποία αυτή πώλησε εντός της Κοινότητας τόσο με το εμπορικό της σήμα όσο και σε Κατασκευαστές Αρχικού Εξοπλισμού (στο εξής: ΚΑΕ) (Original Equipment Manufacturers-OEM). Δεύτερον, πρόκειται για τα μοντέλα GCD 603, GCD 605, και GCD 606, η παραγωγή των οποίων διακόπηκε το 1985. Το σύνολο των μοντέλων αυτών που πωλήθηκαν εντός της Κοινότητας κατά την περίοδο αναφοράς είχε εξαχθεί πριν από την 1η Ιουνίου 1986.

5 Η Επιτροπή και το Συμβούλιο καθόρισαν την κανονική αξία των πέντε αυτών μοντέλων επί τη βάσει τριών μεθόδων. Στο πλαίσιο της πρώτης από τις μεθόδους αυτές, η κανονική αξία προσδιορίστηκε βάσει του σταθμισμένου μέσου όρου των τιμών όλων των πωλήσεων σε ανεξάρτητους αγοραστές στην εγχώρια αγορά. Η μέθοδος αυτή αφορά τα μοντέλα GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616, οι πωλήσεις των οποίων στην κορεατική αγορά αντιπροσώπευαν πάνω από 5 % των εξαγωγών των εν λόγω μοντέλων προς την Κοινότητα.

6 Η δεύτερη μέθοδος εφαρμόστηκε στην περίπτωση του μοντέλου GCD 613, οι πωλήσεις του οποίου στην εγχώρια αγορά αντιπροσώπευαν λιγότερο από 5 % των αντιστοίχων πωλήσεων προς την Κοινότητα. Κατά τη μέθοδο αυτή, η κανονική αξία διαμορφώθηκε σύμφωνα με το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού. Τα χρησιμοποιηθέντα για τον υπολογισμό της κατασκευασμένης αξίας ποσά ήταν οι σταθμισμένοι μέσοι όροι των εξόδων στα οποία υποβλήθηκε και των κερδών τα οποία αποκόμισε η Goldstar κατά την πώληση στην Κορέα των μοντέλων GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616.

7 Η τρίτη μέθοδος αφορά τα μοντέλα GCD 613 και GCD 616 που η Goldstar πώλησε εντός της Κοινότητας σε ΚΑΕ. Η κανονική αξία τους κατασκευάστηκε, δεδομένου ότι δεν είχαν πραγματοποιηθεί τέτοιες πωλήσεις στην κορεατική αγορά. Η εν λόγω κατασκευασμένη αξία διαμορφώθηκε επί τη βάσει των ιδίων ποσών που ελήφθησαν υπόψη στο πλαίσιο της δευτέρας μεθόδου, εξαιρουμένων των ποσών που αντιστοιχούσαν στα κέρδη. Τα τελευταία εκτιμήθηκαν, για τις πωλήσεις σε OEM, σε 30 % του ύψους των κερδών που πραγματοποιήθηκαν κατά τις πωλήσεις υπό το εμπορικό σήμα της Goldstar.

8 Στην έκθεση ακροατηρίου εκτίθενται διεξοδικά τα πραγματικά περιστατικά, η εξέλιξη της διαδικασίας, καθώς και οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον τούτο απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

9 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Goldstar προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως που αφορούν αντιστοίχως τις τρεις μεθόδους που εφάρμοσε το Συμβούλιο για τον καθορισμό της κανονικής αξίας.

Επί του λόγου που αφορά τις πωλήσεις οι οποίες πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων ή επιτρέπουν έγκυρη σύγκριση

10 Η Goldstar ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού, καθόσον θεώρησε ότι τα μοντέλα GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616 πωλούνταν στην Κορέα στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων και ότι οι εν λόγω πωλήσεις επέτρεπαν έγκυρη σύγκριση. Η Goldstar φρονεί ότι η κανονική αξία των εν λόγω μοντέλων δεν θα έπρεπε να καθοριστεί βάσει των ισχυουσών στην εν λόγω αγορά τιμών αλλά βάσει της κατασκευασμένης αξίας. Προς υποστήριξη των θέσεων αυτών, η Goldstar επικαλείται ουσιαστικά δύο επιχειρήματα.

11 Η Goldstar υποστηρίζει, πρώτον, ότι τόσο η έννοια των συνήθων εμπορικών πράξεων όσο και η έννοια της έγκυρης συγκρίσεως προϋποθέτουν επαρκή όγκο πωλήσεων σε απόλυτα μεγέθη εντός μιας αντιπροσωπευτικής εγχώριας αγοράς. Κατά την προσφεύγουσα, το Συμβούλιο αγνόησε διττώς τις εν λόγω προϋποθέσεις. Πρώτον, εκτίμησε τον όγκο των εν λόγω πωλήσεων μόνο σε σχετικά μεγέθη, καθόσον εφάρμοσε τον κανόνα « του 5 », που εκφράζει τον όγκο των πωλήσεων στην εσωτερική αγορά ως ποσοστό των εξαγωγών προς την Κοινότητα. Δεύτερον, δεν έλαβε υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και το μέγεθος της κορεατικής αγοράς των CDP που, κατά την περίοδο αναφοράς, περιοριζόταν σε 5 000 πωλήσεις.

12 Σχετικώς πρέπει να επισημανθεί καταρχάς ότι, με βάση το γράμμα και την οικονομία του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο α, του βασικού κανονισμού, για τον καθορισμό

της κανονικής αξίας πρέπει να λαμβάνεται κατά προτεραιότητα υπόψη η πράγματι πληρωθείσα ή πληρωτέα στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων τιμή (βλ. απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, 277/85 και 300/85, Canon κατά Συμβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 5731, σκέψη 11). Πράγματι, από το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού προκύπτει ότι απόκλιση από την αρχή αυτή επιτρέπεται μόνον όταν δεν έχει πραγματοποιηθεί καμία πώληση ομοειδούς προϊόντος στο πλαίσιο συνήθων εμπορικών πράξεων ή όταν τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν έγκυρη σύγκριση.

13 Πρέπει να παρατηρηθεί ότι η έννοια των συνήθων εμπορικών πράξεων αφορά τον χαρακτήρα των λαμβανομένων υπόψη πωλήσεων αυτών καθαυτών. Σκοπό έχει να αποκλείσει από τη διαδικασία του καθορισμού της κανονικής αξίας τις περιπτώσεις όπου οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά δεν πραγματοποιούνται κατά τους συνήθεις εμπορικούς όρους, ιδίως όταν ένα προϊόν πωλείται σε τιμή κάτω του κόστους παραγωγής ή όταν πραγματοποιούνται συναλλαγές μεταξύ συνδεομένων με ορισμένη σχέση μερών ή μεταξύ μερών που έχουν συνάψει κάποιο αντισταθμιστικό διακανονισμό.

14 Ωστόσο, διαπιστώνεται όντως ότι η Goldstar ουδέποτε ισχυρίστηκε ότι οι πωλήσεις της CDP στην εγχώρια αγορά κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς πραγματοποιήθηκαν υπό εμπορικούς όρους που δεν ήταν οι συνήθεις.

15 Πρέπει επομένως να εξεταστεί αν οι πραγματοποιηθείσες στην εγχώρια αγορά πωλήσεις επέτρεπαν έγκυρη σύγκριση. Πρόκειται για το ζήτημα αν οι εν λόγω πωλήσεις ήταν αρκούντως αντιπροσωπευτικές προκειμένου να χρησιμεύσουν ως βάση για τον καθορισμό της κανονικής αξίας. Συγκεκριμένα, οι πραγματοποιηθείσες στην εγχώρια αγορά πωλήσεις πρέπει να αντικατοπτρίζουν τη συνήθη συμπεριφορά των αγοραστών και να είναι αποτέλεσμα κανονικής διαμορφώσεως των τιμών.

16 Αποτελεί πρακτική του Συμβουλίου και της Επιτροπής να θεωρούν ότι πληρούται η εν λόγω προϋπόθεση εφόσον οι πραγματοποιηθείσες από τον ενδιαφερόμενο παραγωγό στην εγχώρια αγορά πωλήσεις υπερβαίνουν το 5 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα. Στην προκειμένη περίπτωση, το Συμβούλιο έκρινε ότι οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά ξεπερνούσαν πράγματι το 5 % των εξαγωγών προς την Κοινότητα και ότι δεν συνέτρεχε λόγος αποκλίσεως από την ακολουθούμενη επί του θέματος αυτού πρακτική.

17 Σχετικώς με την εν λόγω πρακτική, πρέπει να επισημανθεί ότι αυτή παρέχει στους ενδιαφερομένους συναλλασσομένους μια ορισμένη ασφάλεια του δικαίου όσον αφορά την εκτίμηση της αντιπροσωπευτικότητας των πωλήσεων στην εγχώρια αγορά από τα κοινοτικά όργανα. Λόγω του ότι παρέχει την εγγύηση αυτή, το κριτήριο του 5 % πρέπει να γίνει δεκτό *και* απόκλιση από την εφαρμογή του δεν πρέπει να χωρεί παρά μόνο σε εξαιρετικές περιστάσεις.

18 Τέτοιου είδους περίσταση θα μπορούσε να συντρέχει οσάκις ο συνολικός όγκος της εγχώριας αγοράς δεν είναι αρκετά μεγάλος ώστε οι τιμές πωλήσεως να διαμορφώνονται ως αποτέλεσμα της λειτουργίας του νόμου της προσφοράς και της ζητήσεως. Η Goldstar υποστηρίζει σχετικώς ότι ο όγκος της αγοράς των CDP κατά την περίοδο αναφοράς δεν υπερέβαινε τις πωλήσεις 5 000 συσκευών και ότι το μέγεθος αυτό δεν είναι αρκετά μεγάλο.

19 Προκειμένου να εκτιμηθεί η βασιμότητα του εν λόγω ισχυρισμού, πρέπει να παρατηρηθεί ότι οι αγορές των οικιακών ηλεκτρικών και ηλεκτρονικών συσκευών χαρακτηρίζονται κατά κανόνα από πλείονες φάσεις αναπτύξεως κατά τη διάρκεια των οποίων ο όγκος των πωλήσεων αυξάνει σταδιακώς, ενώ το επίπεδο των τιμών σημειώνει παράλληλη πτωτική τάση. Σε κάθε φάση της εξελίξεως αυτής, η λειτουργία της προσφοράς και της ζητήσεως επιβάλλει μια διαφοροποίηση των τιμών. Κατά συνέπεια, κατά τη διάρκεια των πρώτων φάσεων σχετικά περιορισμένος όγκος πωλήσεων συνεπάγεται κατά κανόνα σχετικά υψηλές τιμές.

20 Κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, η κορεατική αγορά χαρακτηριζόταν από σχετικά περιορισμένο όγκο πωλήσεων και σχετικά σταθερές τιμές.

21 Υπό το πρίσμα της παρατηρήσεως αυτής, το Συμβούλιο ορθώς εκτίμησε ότι συνολικός όγκος πωλήσεων 5 000 συσκευών CDP επέτρεπε κανονική διαμόρφωση των τιμών στην κορεατική αγορά και ότι δεν συνέτρεχε λόγος αποκλίσεως από την πρακτική του 5 %. Άλλωστε, το μέγεθος των 5 000 συσκευών αντιπροσωπεύει αξιόλογο ποσοστό εξαγωγών κορεατικής κατασκευής CDP στην Κοινότητα κατά την περίοδο αναφοράς, ήτοι 14 %.

22 Μία άλλη εξαιρετική περίσταση που θα μπορούσε να δικαιολογήσει απόκλιση από την πρακτική του 5 % είναι, κατά την Goldstar, ο πολύ περιορισμένος όγκος των πωλήσεων που πραγματοποίησε στην κορεατική αγορά σε απόλυτους αριθμούς. Σε σχέση με το επιχείρημα αυτό πρέπει να παρατηρηθεί ότι η σημασία του όγκου των πωλήσεων σε απόλυτα μεγέθη μπορεί να ποικίλλει ανάλογα με τον τομέα οικονομικής δραστηριότητας. Ως εκ τούτου, είναι αδύνατον να καθοριστεί κατά γενικό τρόπο ένα ελάχιστο απόλυτο όριο κάτω από το οποίο οι πωλήσεις στην εγχώρια αγορά δεν θα ήταν πλέον δυνατόν να χρησιμεύσουν ως στοιχείο για μια έγκυρη σύγκριση. Η σημασία του όγκου των πωλήσεων σε απόλυτα μεγέθη μπορεί, επομένως, να εκτιμηθεί μόνο σε συνάρτηση με τις ιδιαιτερότητες κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως.

23 Όμως, αν γινόταν δεκτή απόκλιση από την πρακτική του 5 % με βάση τις ιδιαιτερότητες κάθε συγκεκριμένης περιπτώσεως, θα διακυβευόταν η ασφάλεια δικαίου την οποία ακριβώς τείνει να εξασφαλίσει η εν λόγω πρακτική στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της αντιπροσωπευτικότητας των πωλήσεων που έχουν πραγματοποιηθεί από ορισμένο εξαγωγέα στην εγχώρια αγορά του. Επομένως, μικρός όγκος πωλήσεων σε απόλυτα μεγέθη δεν συνιστά, αυτός καθαυτός, περίσταση επιτρέπουσα απόκλιση από την πρακτική του 5 %.

24 Περαιτέρω, πρέπει να επισημανθεί ότι το μερίδιο της Goldstar στην κορεατική αγορά των συσκευών CDP κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς δεν ήταν οπωσδήποτε ασήμαντο. Το εν λόγω μερίδιο ξεπερνούσε στην πραγματικότητα το 5 % του συνόλου των πραγματοποιηθεισών στην εν λόγω αγορά πωλήσεων.

25 Επομένως, ορθώς το Συμβούλιο εκτίμησε ότι, ενόψει του αριθμού των συσκευών CDP που πωλήθηκαν από την Goldstar στην κορεατική αγορά και του συνολικού μεγέθους της εν λόγω αγοράς δεν ήταν δυνατό να αποκλίνει από τη συνήθη πρακτική του του 5 %.

26 Δεύτερον, η Goldstar ισχυρίζεται ότι διέκοψε την παραγωγή των μοντέλων GCD 603, GCD 605 και GCD 606 το 1985, ήτοι πριν από την έναρξη της περιόδου αναφοράς. Επομένως, η τιμή στην οποία πωλήθηκαν τα πεπαλαιωμένα αυτά μοντέλα στην εγχώρια αγορά κατά την περίοδο αναφοράς δεν μπορεί να αποτελέσει στοιχείο έγκυρης συγκρίσεως.

27 Αρκεί να παρατηρηθεί σχετικώς ότι στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, του βασικού κανονισμού γίνεται αναφορά απλώς και μόνο στις πωλήσεις. Η ημερομηνία παραγωγής των πωληθέντων μοντέλων στερείται καταρχήν σημασίας στο πλαίσιο υπολογισμού της κανονικής αξίας.

28 Επ' αυτού, η Goldstar ουδόλως απέδειξε ότι η ημερομηνία παραγωγής έπαιξε κάποιο ρόλο στη διαμόρφωση της τιμής στην οποία τα πεπαλαιωμένα μοντέλα πωλήθηκαν στην κορεατική αγορά.

29 Από το σύνολο των προηγηθεισών σκέψεων προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αφορά τον καθορισμό του περιθωρίου κέρδους ενόψει της διαμορφώσεως της κατασκευασμένης αξίας

30 Η Goldstar ισχυρίζεται ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού, προσδιορίζοντας την κατασκευασμένη αξία του μοντέλου GCD 613 με αναφορά στα περιθώρια κέρδους που αντιστοιχούσαν στις πωλήσεις στην κορεατική αγορά των μοντέλων GCD 603, GCD 605, GCD 606 και GCD 616, δεδομένου ότι τα εν λόγω κέρδη δεν αντιπροσώπευαν τα συνήθως πραγματοποιούμενα κέρδη στην εν λόγω αγορά. Η Goldstar διευκρινίζει σχετικώς ότι το Συμβούλιο θα έπρεπε να αναφερθεί στα κέρδη άλλων κορεατικών κατασκευαστικών επιχειρήσεων ερμηνεύοντας την εν λόγω διάταξη υπό το φως του άρθρου 2, παράγραφος 4, της συμφωνίας περί εφαρμογής του άρθρου 6 της Γενικής Συμφωνίας Δασμών και Εμπορίου (ΕΕ ειδ. έκδ. 11/019, σ. 93, στο εξής: κώδικας αντιντάμπινγκ του 1979).

31 Στο πλαίσιο αυτό,πρέπει να υπομνηστεί ότι, κατά το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979,

« όταν καμία πώληση ομοειδών προϊόντων δεν λαμβάνει χώρα κατά τη διενέργεια κανονικών εμπορικών πράξεων στην εσωτερική αγορά της χώρας εισαγωγής ή όταν, εκ του γεγονότος της ιδιαίτερης καταστάσεως της αγοράς, τέτοιες πωλήσεις δεν επιτρέπουν πραγματική σύγκριση, το περιθώριο του ντάμπινγκ θα καθορίζεται διά συ-

γκρίσεως προς μια συγκρίσιμη τιμή του ομοειδούς προϊόντος, όταν εκείνο εξάγεται με προορισμό μια τρίτη χώρα, τιμή που μπορεί να είναι ανωτάτη, αλλά που πρέπει να είναι τιμή αντιπροσωπευτική, ή προς το κόστος παραγωγής στη χώρα παραγωγής προσηυξημένο με ένα λογικό ποσό αντιστοιχούν στα έξοδα διοικήσεως, πωλήσεως και λοιπά έξοδα και στα κέρδη. Κατά γενικό κανόνα, η προσαύξηση για κέρδος δεν θα υπερβαίνει το συνήθως πραγματοποιούμενο κέρδος κατά τις πωλήσεις προϊόντων της αυτής γενικής κατηγορίας στην εσωτερική αγορά της χώρας καταγωγής ».

32 Η εν λόγω διάταξη, διατυπωμένη κατά γενικό τρόπο, δεν διευκρινίζει αν το συνήθως πραγματοποιούμενο κέρδος κατά την πώληση προϊόντων της ιδίας γενικής κατηγορίας στην εγχώρια αγορά του κράτους καταγωγής αντιστοιχεί στα πραγματοποιηθέντα από τον εξαγωγέα για τον οποίο πρόκειται κέρδη ή αν πρόκειται για τον μέσον όρο των κερδών που πραγματοποιήθηκαν από το σύνολο των παραγωγών στην εγχώρια αγορά.

33 Πρέπει κατόπιν να υπομνηστεί ότι, κατά την απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, Nakajima All Precision Co. Ltd κατά Συμβουλίου (Συλλογή 1991, σ. I-2069, σκέψη 37), το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού είναι σύμφωνο με το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κώδικα αντιντάμπινγκ του 1979, καθόσον, χωρίς να αγνοεί το πνεύμα της τελευταίας αυτής διατάξεως, απλώς συγκεκριμενοποιεί, για τις διάφορες καταστάσεις που ενδέχεται να παρουσιαστούν στην πράξη, τις εύλογες μεθόδους υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας.

34 Στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, ορίζονται τα εξής:

« (...) η κατασκευασμένη αξία, που προσδιορίζεται προσθέτοντας το κόστος παραγωγής και ένα λογικό περιθώριο κέρδους. Το κόστος παραγωγής υπολογίζεται με βάση το συνολικό κόστος κατά τις συνήθεις εμπορικές πράξεις, τόσο πάγιο όσο και μεταβλητό, στη χώρα καταγωγής, των υλικών και της κατασκευής συν ένα εύλογο ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα διοικητικά και τα άλλα γενικά έξοδα. Το ποσό για τα έξοδα πώλησης, τα γενικά και τα διοικητικά έξοδα καθώς και το κέρδος υπολογίζονται με βάση τα έξοδα και το κέρδος το οποίο πραγματοποίησε ο παραγωγός ή ο εξαγωγέας σε επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων στην εσωτερική αγορά. Αν

τέτοιου είδους στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα ή δεν είναι αξιόπιστα ή δεν είναι κατάλληλα να χρησιμοποιηθούν, ο υπολογισμός γίνεται με βάση τα έξοδα στα οποία έχουν υποβληθεί και το κέρδος που έχουν πραγματοποιήσει άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στη χώρα εξαγωγής ή καταγωγής σε επικερδείς πωλήσεις του ομοειδούς προϊόντος. Αν δεν μπορεί να εφαρμοστεί καμία από αυτές τις δύο μεθόδους, τα έξοδα που έχουν προκύψει και το κέρδος που έχει πραγματοποιηθεί υπολογίζονται με βάση τις πωλήσεις που πραγματοποίησε ο εξαγωγέας ή άλλοι παραγωγοί ή εξαγωγείς στον ίδιο επιχειρηματικό κλάδο στη χώρα καταγωγής ή εξαγωγής ή με οποιαδήποτε άλλη εύλογη βάση ».

35 Με την προαναφερθείσα απόφαση της 7ης Μαΐου 1991, C-69/89, κρίθηκε ότι οι τρεις μέθοδοι υπολογισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας που προβλέπονται στο άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού έπρεπε να εξεταστούν με τη σειρά κατά την οποία εκτίθενται στον κανονισμό.

36 Επομένως, το περιθώριο κέρδους πρέπει να υπολογίζεται κατά προτεραιότητα με βάση τα πραγματοποιηθέντα από τον παραγωγό κέρδη από τις επικερδείς πωλήσεις ομοειδών προϊόντων που πραγματοποιήθηκαν στην εγχώρια αγορά. Μόνο στην περίπτωση που τα εν λόγω στοιχεία δεν είναι διαθέσιμα ή στερούνται αξιοπιστίας ή δεν είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθούν, το περιθώριο κέρδους υπολογίζεται με αναφορά στα κέρδη που πραγματοποίησαν άλλοι παραγωγοί σε πωλήσεις (...) του ομοειδούς προϊόντος.

37 Δίνοντας με τον τρόπο αυτό το προβάδισμα στη χρησιμοποίηση των στοιχείων που αφορούν τη δραστηριότητα του συγκεκριμένου παραγωγού, το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού αποσκοπεί στο να εξασφαλίσει ότι η κατασκευασμένη κανονική αξία αντιστοιχεί όσο γίνεται περισσότερο στην κατάσταση που θα διαμορφωνόταν αν ο παραγωγός είχε πράγματι πωλήσει το οικείο προϊόν στην εγχώρια αγορά σε επαρκείς ποσότητες. Επομένως, με την εν λόγω διάταξη παρέχεται η εγγύηση ότι κάθε επιχείρηση θα κριθεί ανάλογα με τα χαρακτηριστικά που της προσιδιάζουν.

38 Διευκρινίζεται σχετικώς ότι μεταξύ των χαρακτηριστικών αυτών πρέπει να συγκαταλέγεται η πολιτική τιμών που εφαρμόζει ο οικείος παραγωγός στην εγχώρια αγορά και ότι τα δεδομένα που έχουν σχέση με τα παραγόμενα χάρις στην πολιτική αυτή κέρδη δεν επιτρέπεται να αγνοούνται απλώς και μόνον από το γεγονός ότι το περιθώριο κέρδους είναι ιδιαίτερα μεγάλο σε σχέση με αυτό άλλων παραγωγών στην εν λόγω αγορά.

39 Κατά συνέπεια, το Συμβούλιο όφειλε να υπολογίσει το περιθώριο κέρδους της κατασκευασμένης κανονικής αξίας του μοντέλου GCD 613 λαμβάνοντας υπόψη τα κέρδη που πραγματοποίησε η Goldstar κατά τις πωλήσεις των άλλων μοντέλων στην κορεατική αγορά.

40 Επομένως, ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του λόγου που αφορά τον υπολογισμό του περιθωρίου κέρδους ενόψει του καθορισμού της κατασκευασμένης κανονικής αξίας των μοντέλων που πωλήθηκαν στην Κοινότητα στους αγοραστές ΟΕΜ

41 Η Γολδσταρ υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού, καθόσον, κατά τον υπολογισμό της κατασκευασμένης αξίας των μοντέλων GCD 613 και GCD 616 που πωλήθηκαν σε αγοραστές ΟΕΜ εντός της Κοινότητας, όρισε το εφαρμοστέο περιθώριο κέρδους σε 30 % του περιθωρίου κέρδους που αντιστοιχούσε στις πωλήσεις που πραγματοποιήθηκαν εντός της Κορέας υπό το εμπορικό σήμα της Goldstar. Η υιοθέτηση της μεθόδου αυτής σημαίνει ότι αγνοήθηκε το γεγονός ότι δεν υφίσταται καμία σχέση μεταξύ πωλήσεων σε ΟΕΜ και πωλήσεων υπό το εμπορικό σήμα του κατασκευαστού. Η μέθοδος αυτή είναι όχι μόνο αυθαίρετη αλλά και αντίθετη προς την πρακτική που ακολούθησαν τα κοινοτικά όργανα σε άλλες υποθέσεις, όπου έλαβαν υπόψη ένα κατ' αποκοπήν ποσοστό 5 % για όλες τις εμπλεκόμενες επιχειρήσεις. Τέλος, το Συμβούλιο ενήργησε κατά παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, εφαρμόζοντας ως προς τις ενδιαφερόμενες κορεατικές επιχειρήσεις διαφορετικά ποσοστά κέρδους, μολονότι όλες οι εν λόγω επιχειρήσεις βρίσκονταν στην ίδια κατάσταση λόγω του ότι δεν πραγματοποίησαν καμία πώληση σε ΟΕΜ εντός της κορεατικής αγοράς.

42 Προτού εξεταστεί το βάσιμο των ανωτέρω αιτιάσεων, πρέπει να επισημανθεί ότι, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, καμία κορεατική επιχείρηση παραγωγής των συσκευών για τις οποίες πρόκειται δεν πώλησε τα προϊόντα της σε ΟΕΜ εντός της κορεατικής αγοράς και ότι, κατά συνέπεια, τα κοινοτικά όργανα δεν είχαν στη διάθεσή τους καμία πληροφορία σχετικά με αυτό το είδος πωλήσεως στην εν λόγω αγορά. Έτσι, προέβησαν στη διαμόρφωση της κατασκευασμένης κανονικής αξίας βάσει δεδομένων που αφορούσαν τις πωλήσεις των προϊόντων που διατέθηκαν υπό ορισμένο εμπορικό σήμα. Ωστόσο, προκειμένου να λάβουν υπόψη τις διαφορές μεταξύ των τιμών που αφορούσαν τις πωλήσεις αυτές και των τιμών που αφορούσαν τις

πωλήσεις σε ΟΕΜ, εφάρμοσαν ως προς την Goldstar ποσοστό κέρδους αντιστοιχούν σε 30 % του πραγματοποιηθέντος κατά τις πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα κέρδους.

43 Επομένως, ενόψει των αιτιάσεων της Goldstar, πρέπει να εξεταστεί αν το εν λόγω ποσοστό 30 % συνιστά εύλογο ποσό κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, τελευταία περίοδος, του βασικού κανονισμού.

44 Συναφώς, πρέπει καταρχάς να ερευνηθεί αν, καθορίζοντας το περιθώριο κέρδους για τις πωλήσεις σε ΟΕΜ με βάση τα κέρδη που πραγματοποιήθηκαν κατά τις πωλήσεις προϊόντων φερόντων εμπορικό σήμα, το Συμβούλιο έλαβε υπόψη στον επιβαλλόμενο βαθμό τις διαφορές μεταξύ των πωλήσεων σε ΟΕΜ και των πωλήσεων υπό ορισμένο εμπορικό σήμα.

45 Όσον αφορά τη σχέση μεταξύ των δύο ειδών πωλήσεως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι η ουσιώδης διαφορά εντοπίζεται στο επίπεδο της εμπορίας. Πράγματι, τα δύο αυτά είδη πωλήσεως απευθύνονται σε διαφορετικές κατηγορίες πελατείας που παρεμβαίνουν κατά κανόνα σε διαφορετικά στάδια της εμπορίας, πλην όμως το προϊόν που πωλείται στον τελικό καταναλωτή από ΟΕΜ είναι ομοειδές με εκείνο που πωλείται υπό το εμπορικό σήμα του κατασκευαστή. Επομένως, τα έξοδα παραγωγής είναι παρόμοια και στις δύο περιπτώσεις.

46 Κατά συνέπεια, οι πωλήσεις στους ΟΕΜ και οι κλασικές πωλήσεις συνιστούν δύο δυνατότητες διοχετεύσεως στην αγορά των προϊόντων του ίδιου κατασκευαστή. Η επιλογή της μίας ή της άλλης μεθόδου πραγματοποιείται βάσει πανομοιοτύπων κριτηρίων αποδοτικότητας που προσιδιάζουν στην οικεία επιχείρηση.

47 Επομένως, υφίσταται όντως ορισμένη σχέση μεταξύ των πωλήσεων σε ΟΕΜ και των πωλήσεων που πραγματοποιούνται υπό το εμπορικό σήμα του παραγωγού και, ως εκ τούτου, το Συμβούλιο μπορούσε εύλογα να καθορίσει το περιθώριο κέρδους για τις πωλήσεις σε ΟΕΜ με βάση το περιθώριο κέρδους που αντιστοιχούσε στις πωλήσεις των εν λόγω προϊόντων υπό ορισμένο εμπορικό σήμα.

48 Στη συνέχεια, πρέπει να εξεταστεί αν συνιστά σφάλμα εκτιμήσεως εκ μέρους του Συμβουλίου το γεγονός ότι το τελευταίο καθόρισε εξατομικευμένο περιθώριο κέρδους για τις πωλήσεις της Goldstar σε OEM, ενώ σε προηγούμενες υποθέσεις είχε λάβει υπόψη μια μέση τιμή που ήταν η ίδια για όλους τους ενδιαφερομένους παραγωγούς.

49 Επ' αυτού υπενθυμίζεται ότι με την κατασκευασμένη κανονική αξία επιδιώκεται να προσδιοριστεί η τιμή πωλήσεως ενός προϊόντος, όπως θα ίσχυε αν το εν λόγω προϊόν επωλείτο στην εγχώρια αγορά και ότι η χρησιμοποίηση των στοιχείων που αφορούν τον συγκεκριμένο παραγωγό για τον οποίο πρόκειται ανταποκρίνεται κατά τον καλύτερο τρόπο στον σκοπό αυτό, ιδίως όταν τα εν λόγω στοιχεία διαφέρουν σημαντικά από τα στοιχεία που αφορούν τους άλλους παραγωγούς.

50 Επομένως, όσον αφορά την κατασκευή ενός περιθωρίου κέρδους για τις πωλήσεις σε OEM, διαπιστώνεται ότι η εφαρμογή ενός ενιαίου περιθωρίου κέρδους στο σύνολο των ενδιαφερομένων παραγωγών αντίκειται στον σκοπό αυτό, όταν τα περιθώρια κέρδους που έχουν πραγματοποιηθεί κατά τις πωλήσεις προϊόντων υπό ορισμένο εμπορικό σήμα, τα οποία έχουν χρησιμεύσει ως βάση υπολογισμού του ενιαίου περιθωρίου κέρδους, διαφέρουν σε σημαντικό βαθμό. Πράγματι, στην περίπτωση του παραγωγού που έχει πραγματοποιήσει πολύ περιορισμένο κέρδος θα εφαρμοζόταν υψηλότερος μέσος όρος, ενώ ο παραγωγός που έχει επιτύχει υψηλό πραγματικό περιθώριο κέρδους θα επωφελείτο της εφαρμογής ενός χαμηλοτέρου μέσου όρου.

51 Στην προκειμένη περίπτωση, η Goldstar, κατά τις πωλήσεις των προϊόντων της υπό το εμπορικό της σήμα στην κορεατική αγορά, πραγματοποίησε ιδιαίτερα υψηλό πραγματικό κέρδος. Αντίθετα, στις υποθέσεις στις οποίες αναφέρεται η Goldstar και για τις οποίες γίνεται λόγος στο σημείο 26 των προτάσεων του γενικού εισαγγελέα, οι ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις πραγματοποίησαν πραγματικά κέρδη που δεν απείχαν πολύ μεταξύ τους.

52 Υπό τις συνθήκες αυτές, κρίνεται ότι το Συμβούλιο ενήργησε ορθά λαμβάνοντας υπόψη ως προς την Goldstar ατομικά υπολογισμένο περιθώριο κέρδους για τα μοντέλα GCD 613 και GCD 616 τα οποία η προσφεύγουσα πώλησε σε αγοραστές OEM εντός της Κοινότητας.

53 Τέλος, πρέπει να εξεταστεί αν το Συμβούλιο τοποθέτησε αυθαίρετα το εν λόγω ατομικώς προσδιορισμένο περιθώριο κέρδους στο επίπεδο του 30 % του περιθωρίου κέρδους της Goldstar κατά τις πωλήσεις προϊόντων φερόντων το εμπορικό της σήμα, λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι σε προγενέστερες υποθέσεις ντάμπινγκ είχε λάβει υπόψη ένα κατ' αποκοπή ποσοστό 5 %.

54 Επ' αυτού πρέπει να διευκρινιστεί καταρχάς ότι το κατ' αποκοπήν ποσοστό 5 %, που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο σε μία από τις εν λόγω υποθέσεις, αντιστοιχούσε κατά προσέγγιση στο ένα τρίτο του μέσου περιθωρίου κέρδους των ενδιαφερομένων παραγωγών από τις πωλήσεις τους στην εγχώρια αγορά, ενώ στις δύο άλλες υποθέσεις το 5 % υπερέβαινε το ένα τρίτο του εν λόγω μέσου περιθωρίου κέρδους.

55 Διαπιστώνεται εν συνεχεία ότι, κατά τη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η ίδια η Goldstar πρότεινε στα κοινοτικά όργανα ένα ποσοστό 30 %, εξυπακουομένου, ωστόσο, ότι το ποσοστό αυτό θα υπολογιζόταν βάσει του μέσου όρου των κερδών του συνόλου των παραγωγών.

56 Κατά συνέπεια, δεν μπορεί να προσαφθεί στο Συμβούλιο ότι καθόρισε αυθαιρέτως το εν λόγω περιθώριο κέρδους.

57 Από το σύνολο των προηγηθεισών σκέψεων προκύπτει ότι το Συμβούλιο δεν παρέβη το άρθρο 2, παράγραφος 3, στοιχείο β, σημείο ii, του βασικού κανονισμού εκτιμώντας, κατά τη διαμόρφωση της κατασκευασμένης αξίας των μοντέλων GCD 613 και GCD 616 που πωλήθηκαν σε αγοραστές OEM εντός της Κοινότητας, το περιθώριο κέρδους στο 30 % του περιθωρίου κέρδους που ίσχυσε για τις πωλήσεις προϊόντων υπό εμπορικό σήμα.

58 Επομένως, και ο τρίτος λόγος ακυρώσεως είναι απορριπτέος όπως, κατά συνέπεια, και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

59 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα. Δεδομένου, ότι η προσφεύγουσα ηττήθηκε, πρέπει να φέρει τα δικαστικά της έξοδα καθώς και τα έξοδα του καθού. Η Επιτροπή και η Compact, που παρενέβησαν υπέρ του καθού, φέρουν, σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα δικαστικά τους έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έκτο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Απορρίπτει την προσφυγή.

2) Καταδικάζει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα εκτός των εξόδων των παρεμβαινόντων.

Schockweiler Kapteyn Mancini

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Φεβρουαρίου 1992.

Ο Γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο Πρόεδρος του έκτου τμήματος

F. A. Schockweiler